

gaar videre. Det er det Spørgsmaal: Har den høitærede Justitsminister i Tiden fra Februar forrige Aar, da han selv erkjendte, at der var Mangler ved Udskrivningen, som burde afhjælpes, og indtil Sessioneerne traadte sammen, ad administrativt Veie gjort Noget som helst, der kunde bidrage til, at Resultaterne af Udskrivningen kom i mere Overensstemmelse med Loven af 6te Marts 1869 og Grundlovens Bestemmelser, end det hidtil har været Tilfældet? Dermed skal jeg foreløbig standse.

Justitsministeren (M. L. M. a. n. n.): I Anledning af den ærede Talers Forespørgsel skal jeg først bemærke, at Grunden til, at jeg ikke har ønsket, at Forespørgselen kom før før nu, var den, at jeg vilde oppebie det Tidspunkt, da Oplysningerne forelaa i Ministerialtidenden, idet det forekommer mig, at det vilde være den naturlige Maade at besvare Spørgsmaalet paa, saaledes som det var stillet i den mig meddelte trykte Interpellation. Hvad iøvrigt selve Sagen angaar, nemlig Spørgsmaalet om Forandring i de bestaaende Regler om Udskrivning, og hvad der i den Henseende er gjort, skal jeg erindre om, at jeg i Overensstemmelse med det Svar, jeg meddelte ifjor, har foranlediget en Kommission samlet af Delegerede fra Krigs- og Marineministeriet paa den ene Side og Justitsministeriet paa den anden Side for at deliberere Spørgsmaalet og navnlig tage under Overveielse, hvilke Forandringer i Anordningen og Regulativerne fra Tjenstedygtighed der kunde være tjenlige. Det er nemlig den Veie, ad hvilken Justitsministeriet kunde gjøre Noget i det omtalte Niemed. Denne Kommissions Arbejder ere først blevne færdige for nylig, men de ere ogsaa nu saa vidt fremmede, at jeg vil kunne angive, hvad de væsentlig gaa ud paa. De gaa navnlig i det Væsentlige i den Retning, at man foreslaar dels en Medsættelse af Spidemaalet til 60 Lommer og dernæst, at man foreslaar, at den faste Regel om Brystmaal, som nu foreskrives, skulde hæves, saaledes altsaa, at der ikke længer er noget fast, normalt Brystmaal, men at det overlades til Lægens Skjøn i ethvert enkelt Tilfælde, om vedkommende Person fra den Side betragtet er tjenstdygtig eller ikke. Endelig har man ogsaa for det Tredie tænkt sig, at den Regel, der nu følges, nemlig at Ingen anses for tjenstdygtig, som ikke er egnethed til Udskrivning til Fodfolket, kunde ændres saaledes, at det var muligt, at man kunde give Fjeld- en Paategning, som antyde, at de vel ikke være tjenstdygtige til Fodfolket, men at de derimod kunde bruges til andre Vaaden; navnlig har man tænkt sig Muligheden af, at man kunde bruge Fjeld til Fæstningsartilleriet og muligvis til Søværnet, som ikke være brugelige til Fodfolket, fordi de f. Ex. led af en ringe Grad af Blafodethed eller havde andre saadanne mindre Feil. Dette

er de tre Forandringer, som Anordningen og Regulativerne for Tjenstedygtighed ville komme til at undergaa, men saa har man endvidere tænkt paa ved en Samarbejdelse af Regulativerne at indføre Noget, som har været brugt tidligere, men ikke i de senere Aar, nemlig i de trykte Regulativer at nævne endel mindre Legemsfeil, som ikke skulde udelukke fra Tjenstedygtighed, altsaa udtrykkeligt at angive endel mindre Legemsfeil og om dem give den Regel, at de ikke skulde udelukke fra Tjenstedygtighed. Disse Forandringer i Anordningen og Regulativerne tror jeg alle kunne gjøres ad administrativt Veie. En nærmere Undersøgelse har nemlig vist mig, at Bestemmelsen om Spidemaalet kan forandres i den Retning ad administrativt Veie, idet der nemlig ikke staar i Værnepligtsloven, at 61" skal være Spidemaalet, men der staar kun, at man ikke maa kræve et høiere Spidemaal end 61", og derfor gaar jeg altsaa ud fra, at der ikke er Noget tilhinder for, at man ogsaa i Henseende til at sætte Spidemaalet ned til 60" kan træffe fornøden Bestemmelse ad administrativt Veie. Hvad angaar de andre Ting, som kunne gjøres for at tilvejebringe en større Ensartethed, vil jeg henlede Opmærksomheden paa, hvad maaste kun meget faa Medlemmer have lagt Mærke til, at der i Finantslovsforlaget er optaget Forslag om en Bevilling af en vis mindre Pengesum, for at Sessiones Medlemmer kunne sammentræde her i Kjøbenhavn, forinden Sessioneerne begynde, og aftale og diskutere visse almindelige Grundsætninger, som de ville følge ved den derpaa følgende Sessionsbehandling, og mulig endog ved samme Leilighed, da Sessjonen her i Kjøbenhavn gjerne begynder noget før de andre Sessjoner, have Leilighed til her at overvære og se Maaden, hvorledes Sessionsbehandlingen her finder Sted, i nogle Dage. Dette er jo Foranstaltninger, der forsaavidt — kan man sige — kunne træffes ad administrativt Veie, men paa den anden Side kræve de dog ogsaa en vis Medvirkning fra Lovgivningsmagtens Side, forsaavidt som de, som sagt, kræve Udgifter, der altsaa maa søges bevilgede paa Finantsloven, og saafremt denne Udgift bliver bevilget, kan altsaa den Foranstaltning træde i Kraft, som jeg anser for at være et ret hensigtsmæssigt Middel og henhører til de Midler, som ligge indenfor Justitsministeriets Raadighed, for at tilvejebringe saavidt muligt større Ensartethed i Sessiones Fremgangsmaade. Hvad de andre Foranstaltninger angaar, som jeg erindre være paa Vane forrige Gang, denne Interpellation var fremme, navnlig den, at det saavidt muligt skulde være de samme Officerer, som deltog i Sessioneerne, at der ikke skulde findes den idelige Beglen af Personer, som nu finder Sted, kan jeg kun dertil bemærke, at det er en Foranstaltning, som henhører under Krigsministeriet. Justitsministeriet kan jo ikke forlange Andet, end at de omtalte